

V těchto dnech vychází v nakladatelství XB-1 pozoruhodná kniha čtyř autorů, jimž učarovala, stejně jako mnohým z nás, sladká vůně Francie. A nejenom vůně, ale vše, co s touto zemí souvisí. Jako národ jsme k ní vždy měli velmi blízko. Autoři publikace Olga Nytrová, Jitka Bonaventurová, Břetislav Ditrych a Bohumil Ždichynec vložili do Doteků Francie své básně a eseje, aby namixovali neobvyklý literární koktejl, nápoj, který se pije po malých doušcích. Lze jej použít jako lék i k vyvolání vzpomínek. Knihu doplnil svými fotografiemi Břetislav Ditrych, editorial je dílem lékaře a spisovatele Bohumila Ždichynce. Doslov k této neobvyklé publikaci pochází z dílny Miroslava Kovářika, jednoho z největších guru české poezie za posledních několik desetiletí. Jeho rukama doslova prošly stovky a tisíce poetů.

Doteky Francie evokují nejenom zážitky, ale především nuance této země, jež má pro českého čtenáře své neopakovatelné kouzlo. Verše i věty esejů vystupují ze tří oddílů knížky, Provence, Paříž a z poslední části knihy s názvem Bretagne, Normandie, Picardie, jako květy, použijeme-li básnického jazyka a oběživa.

Pokud bych měl přiblížit, co mne na knize zaujalo, nemohu nevzpomenout na osud malíře Augusta Renoira v esejí Břetislava Ditrycha. Básnířka Olga Nytrová zase v básni Cézanne připomíná to, co život v každé rovině činí životem: „Přiblížit pravdu a krásu bolí až k smrti...“ A literátka Jitka Bonaventurová v básni Tyrkysový ráj říká: „V ráji pršelo, bouře je zažehnána...“ Naopak spisovatel a básník Bohumil Ždichynec v sobě, i kdyby snad chtěl, lékaře a vědce nikdy nezapře. V esejí Arraský a český lev připomíná dvě velké a nesmazatelné české stopy, jež lze objevit v městečku Arrasu. Troufám si však říci, že Francie a Česká republika /potažmo i Československo/ mají spolu více pout, než si někdy dovedeme připustit. Mnozí by na otázku, kde by chtěli žít, kdyby si měli zvolit druhý domov, vydechli: „Přece v zemi, kde voní levandule, kde malířům rozkvétají obrazy pod rukama.“

Závěr knihy obsahuje curriculum vitae všech čtyř zúčastněných literárních tvůrců. Lze si přát, aby Doteky Francie se proměnily v polibky, jimž nastavujeme svou tvář. Možná to děláme zcela podvědomě. Ke svému životu je potřebujeme.

30. října 2016

Vladimír Stibor